

aktualności

KUJAWSKO-POMORSKI
OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO
w Minikowie

BIULETYN INTERNETOWY

NR 19/2010

15 stycznia

DWUTYGODNIK

Kujawsko-Pomorski
Ośrodek Doradztwa
Rolniczego
w Minikowie
89-122 Minikowo
tel. 52/ 386 72 00
fax 52/ 386 72 27
www.kpodr.pl
sekretariat@kpodr.pl

SPIS TREŚCI

Podłoże dla rozsady warzyw	1
PQS – nowy system jako ci wieprzowiny	4
Łączność żywieniowa zwierząt	5
Notowania cenowe	5
Wyniki pomiarów meteorologicznych	6
Czym możemy napalić w piecu (1)	7
Bazy danych KPODR: gospodarstwa agroturystyczne i ekologiczne	8
Najbliższe szkolenia KPODR	9

Z kalendarza imprez KPODR

XVIII FORUM PSZCZELARZY

20 marca 2010, Przysiek

współorganizator:

Regionalny Związek Pszczelarzy w Toruniu

W programie: wykłady,

kiermasz sprzętu pasiecznego i produktów pszczelich

JARMARK WIELKANOCNY

27 marca 2010, Przysiek

W programie: kiermasze, pokazy,

konkurs pisanek wielkanocnych i inne atrakcje

Szczegółowe informacje wkrótce.

SADOWNICTWO I WARZYWNICTWO

WARZYWA

Podłoża dla rozsady warzyw

Torf do produkcji substratów

Do produkcji substratów firmy produkującej torf podłoże ogrodnicze używają torfu wysokiego, który jest najlepszym komponentem do tego rodzaju mieszanek. Rolnicy sporządzają substraty we własnym zakresie przeważnie używają do tego torfu niskiego, wydobywanego na łach własnych lub sąsiadów. Po pierwsze – samowolne wydobywanie torfu jest bezprawne. Druga, znacznie ważniejsza sprawa, to jakość tego surowca.

Niestety, torf niski nie jest najlepszym komponentem do produkcji substratów dla rozsady. Powstaje on w warunkach beztlenowych, w zagłębieniach terenu, z roślinnością – trzcin, turzyc, traw, a tylko częściowo z mchu torfowca. Rozwojowi tego ostatniego nie sprzyjają warunki beztlenowe i składniki pokarmowe przyniesione przez wody gruntowe spływające z pól. W tej sytuacji właściwości fizyczne i chemiczne torfu niskiego daleko odbiegają od ideału. Po pierwsze: wody spływające do zagłębienia terenu z roślinnością bagiennej niesie nieznaną ilość składników pokarmowych oraz innych pierwiastków, będących często balastem nawozów mineralnych. Często w torfie niskim brakuje składników pokarmowych, a zasolenie jest do wysokiego, przekraczając 1-1,5 g NaCl/l. Powoduje to, że dodanie jakiegokolwiek ilości

składników pokarmowych może spowodować zbyt duże zasolenie, a w konsekwencji brak wschodów wysianych nasion czy wypadanie zapikowanych siewek. Zdarza się również, że torf niski ma praktycznie optymalne zawartości składników pokarmowych, z wyjątkiem azotu. Producenci zwykle nie pobierają próby do analizy chemicznej i w ciemno dodają nawozy wieloskładnikowe czy wapniowe, a wiosną podczas produkcji rozsady zaczynają się problemy. Nieprzewidywalne jest również pH takiego torfu.

Nastąpił niespodziewany dla producenta używającego torfu niskiego do sporządzenia substratów może być obecność nasion chwastów. Dużego znaczenia ma tu powierzchnia i położenie torfowiska. Torfowiska wysokie eksploatowane przez firmy mają zwykle do dużych powierzchni, pola torfowe odseparowane są od pól uprawnych i zwykle wolne od nasion chwastów. Torf wydobywany na dziko pozyskiwany jest najczęściej z małych powierzchni (do 0,5 ha), poprzez pogłębienie lub kopanie stawów rybnych lub stawów do nawadniania. Oczywiście, prace takie prowadzone są bez wymaganych zezwoleń. Koparka wydobywa urobek z warstwy od kilku metrów do powierzchni gruntu. W tak wydobywanym torfie znajdują się mogą nasiona chwastów, szkodniki glebowe (np. drutowce), a także nierozłożone pozostałości korzeni czy pni drzew.

ciąg dalszy na str. 2

Fragment linii produkcyjnej w firmie produkującej podłoże dla rozsady warzyw

proporcjonalnie do ilości dodawanego wapnia, ale charakteryzuje ją tzw. krzywa neutralizacji. Oznacza to, że dodanie np. 1 g wapnia przy $pH=4,5$ i przy $pH=6,0$ zmienia odczyn w różnym zakresie. Dlatego dawki nawozów wapniowych warto skonsultować z doradcami ogrodniczymi sporządzającymi zalecenia nawozowe. Obliczenia takie są robione zwykle za pomocą programów komputerowych.

Ogrodnicy często zastanawiają się, czy w przypadku torfu kwaśnego dodać jako pierwszy nawóz kredę, aby najpierw go odkwasić, a następnie dodać nawozy NPK i mikroelementy, czy postąpić na odwrót. Teoretycznie na początku torf powinien być odkwaszony, aby składniki pokarmowe nie przeszły w formy nieprzyswajalne dla roślin przy niskim pH. W praktyce przy produkcji substratów nawozy wapniowe i nawozy zawierające składniki pokarmowe dodawane są w tym samym czasie z różnymi zasobnikami, przed procesem mieszania.

Mieszanie

Po ustaleniu dawki nawozów należy przystąpić do odmierzenia podłoża i mieszania. W firmach produkujących substraty objętość torfu mierzy się zgodnie z niemiecką normą DIN (pomiar w naczyniu kwadratowym) lub zgodnie z nowszą normą europejską EN (w naczyniu okrągłym), przy czym 80 litrów wg normy DIN odpowiada 70 litrom wg normy EN. W obu przypadkach na naczynie nakłada się siatkę oczkach 4×4 cm i delikatnie przeciera się rozdrobniony torf czy substrat, a do całkowitego wypełnienia naczynia. Podczas napełniania naczynia torf nie może być ubijany. W gospodarstwach zmierzanie objętości przyzmy odbywa się zwykle na oko, obarczone jest więc dużym błędem, a nawozy dodawane są trochę na wyczuć. Po dodaniu nawozów trzeba je dokładnie wymieszać z torfem, co w gospodarstwie jest dość trudne. Przy dużych ilościach wykorzystuje się do tego rozrzutniki obornika. Torf wysypuje się warstwami, przesypane go nawozami. Po napełnieniu rozrzutnika uruchamia się urządzenie i następuje mieszanie. Proces ten powtarzany jest dwu-, trzykrotnie. Mniejsze ilości substratów mieszane są ręcznie łopaty. Przy takim systemie trudno niestety o dokładność. Jeżeli substrat trafia do produkcji rozsady rwanej lub używany jest do produkcji w dużych pojemnikach, nie ma to większego znaczenia – braki lub nadmiar nawozów można szybko zweryfikować. Natomiast jeżeli taki substrat użyty jest do produkcji rozsady w wielodoniczkach, zaczynają się kłopoty z wypadaniem części roślin lub z brakami składników. Uzupelnienie ich w takiej sytuacji jest niemożliwe. W profesjonalnych firmach mieszanie odbywa się w mieszalnikach specjalnie do tego przystosowanych. Dozowanie wszelkich nawozów i dodatków jest wykonywane za pomocą systemu komputerowego, a następnie sprawdzane jest pH i zasolenie. Tak analizuje

się to po około 5 dniach od wyprodukowania substratu. Niestety, producenci sporządzający substraty we własnym zakresie nie robią analiz po wymieszaniu torfu z nawozami.

Niektóre firmy przy sporządzaniu substratów stosują różne dodatki. Klasmann dodaje substancję powierzchniowo czynną ułatwiającą chłonięcie wody po przesuszeniu substratu, inne firmy używają chłoniących wodę czy stabilizatorów azotu. Substancje takie są objęte ochroną i pozostają tajemnicą firm.

Kiedy sporządza substraty?

Nie wszyscy producenci i handlowcy wiedzą, że podłoże, jak każdy produkt, ma określony przydatność do użycia. Jest to cenna materia, w której przez cały czas zachodzą przemiany chemiczne powodowane przez mikroorganizmy. Zmiany te zachodzą tym szybciej, im wyższa jest temperatura i wilgotność podczas przechowywania substratów. Dlatego też specjaliści z firmy Klasmann-Deilmann opracowali 10 praw przechowywania substratów:

1. Zabezpieczyć zapasy przed słońcem
2. Chronić palety przed wiatłem czarnym kapturem (UV stabilizacja)
3. W miarę możliwości nie trzymać na słońcu i deszczu
4. Stosować zasad rotacji w magazynie
5. Substraty dostarczane luzem okrywać folią
6. Używać substratów tak wiecześnie, jak to możliwe
7. Nigdy nie trzymać substratów w szklarni
8. Nie używać substratów porośniętych grzybami lub glonami przed uprzednim ich zbadaniem
9. W przypadku pojawienia się glonów lub grzybów zrobić analizę i test roślinny na kapu ciepeki (laboratorium!)
10. Główna zasada – nie przetrzymywać substratów dłużej niż 3 miesiące

Na opakowaniach substratów powinna być podana data produkcji, a także numer partii, w celu identyfikacji w razie reklamacji.

Z powyższego wynika, że do produkcji rozsady warzyw należy kupować substraty gotowe, wyprodukowane przez profesjonalne firmy. Substraty te powinny przy tym spełniać kilka warunków:

- dobra porowatość i łatwość dystrybucji;
- wysoka pojemność wodna;
- wysoka pojemność powietrzna z maksymalną pojemnością wodną;
- dobry drenaż;
- wysoka kapilarność;
- łatwo nawilżanie;
- stabilna struktura;
- optymalne proporcje składników pokarmowych;
- niskie ryzyko wymywania;
- optymalny poziom pH i buforowość;
- brak patogenów (chorób i szkodników);
- stała, wysoka jakość.

PQS – nowy system jakości wieprzowiny

Głównym tematem ostatniej w 2009 roku Konferencji Trzodziarskiej, która odbyła się 17 grudnia w Oddziale KPODR w Przysieku, było wprowadzanie nowego systemu jakości wieprzowiny – PQS. Poniżej przedstawiam fragmenty wystąpienia Anny Hammermeister i Agnieszki Warda, które omówiły założenia i cel, jaki stawia sobie Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej POLSUS, tworzący ten system.

Co to jest PQS?

Pork Quality System (PQS) powstał w wyniku współpracy POLSUSu i Związku Polskie Mięso. W dniu 11 grudnia 2009 roku został uznany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi za krajowy system jakości żywności.

PQS jest propozycją nowego, kompleksowego systemu wytwarzania wysokiej jakości żywności. Jego celem jest produkcja chudego, nie przetłuszczonego mięsa wieprzowego (kulinarnego, pakowanego), przy zachowaniu warunków dla konsumentów i przetwórców parametrów jakości mięsa. W systemie PQS zachowane są także wymagania obowiązującego prawa w zakresie dobrostanu i zdrowia zwierząt, roślin oraz ludzi, jak również w zakresie ochrony środowiska naturalnego. System spełnia wymagania cross-compliance, Dobrej Praktyki Produkcyjnej i Higienicznej, a na etapie przetwórstwa – zasady HACCP.

Zalety mięsa wyprodukowanego według zasad PQS:

- wysoka trwałość,
- wysoka przydatność kulinarna i przetwórcza,
- smakowitość i atrakcyjność dla konsumentów.

Mięso wyprodukowane w tym systemie przewyższa jakość wieprzowin powszechnie dostępną w handlu.

Zależności między cechami jakości mięsa a obowiązkami nałożonymi na producentów i przetwórców

Otrzymanie chudego, nie przetłuszczonego mięsa o wysokiej jakości wynika z:

- ponadstandardowych, dodatkowych obowiązków nałożonych na uczestników PQS na etapie produkcji pierwotnej (hodowli i chowu);
- przestrzegania zasad prawidłowego traktowania zwierząt w trakcie obrotu przedubojowego oraz uboju;
- właściwego postępowania z tuszami na etapie przetwórstwa.

Opracowane standardy postępowania na każdym etapie produkcji wpływają na jakość produktu i gwarantują uzyska-

nie mięsa wieprzowego o szczególnej, wysokiej jakości.

Gwarancja pełnej identyfikowalności

Dzięki opracowanemu sposobowi identyfikacji zwierząt i półtuszy, system gwarantuje pełną identyfikowalność uzyskanego produktu i daje możliwość prześledzenia pochodzenia mięsa: od partii mięsa do stada, z którego to mięso pochodzi. System gwarantuje wiarygodność, zarówno w zakresie wysokiej jakości produktu, jak i jego identyfikowalności, które zostają potwierdzone podczas kontroli prowadzonej przez niezależną jednostkę certyfikującą, akredytowaną zgodnie z normą PN EN 45011.

Kto może przystąpić do PQS?

System jest dobrowolny i otwarty, tzn. może do niego przystąpić każdy uczestnik łańcucha produkcyjnego, który dobrowolnie zdecydował się na przestrzeganie dodatkowych wymagań, określonych dla każdego etapu produkcji. Do systemu mogą przystąpić:

- producenci mięsa wieprzowego (takie hodowcy, którzy produkują tuczniki),
- producenci prosiąt,
- zakłady ubojowe,
- zakłady przetwórcze.

Jeżeli mięso będzie spełniało wymagania PQS (według specyfikacji), producent mięsa lub zakład mięsny otrzymuje certyfikat zgodności, ważny przez rok.

Jakie korzyści daje przystąpienie do PQS?

- Wyższa cena za 1 kg wbc (deklaracja ZM Duda).
 - Inwestycja przyszłościowa (produkcja zgodnie z oczekiwaniami odbiorców – wyższe szanse zbytu).
 - Podnoszenie efektywności, jakości i opłacalności produkcji.
 - Zmiana sposobu konkurencyjności na rynku (powiązanie z zakładami mięsnymi, wiarygodny i powtarzalny produkt, potwierdzony jako – certyfikat zgodności).
 - Pewna forma ochrony rynku producentów i przetwórców wieprzowiny wysokiej jakości.
 - Ochrona rynku (nie można na sprzedaż w systemie PQS mięsa importowanego ani innych zwierząt z importu).
 - Możliwość wsparcia z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (zwrot kosztów certyfikacji).
- Uznanie systemu PQS przez ministra rolnictwa za krajowy system jakości pozwala ubiegać się o uzyskanie wsparcia finansowego w ramach działu PROW: „Uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności” lub „Działania informacyjne i promocyjne”.

Marta Adamowicz

Łańcuch żywieniowy zwierząt

Od 1 stycznia 2009 roku na hodowcach trzody chlewnej i cieląt z przeznaczeniem na ubój spoczywa obowiązek dostarczenia informacji dotyczących łańcucha żywieniowego zwierząt. Z dniem 1 stycznia 2010 roku wprowadzono ten obowiązek również dla hodowców sprzedających bezpośrednio lub pośrednio do zakładów ubojowych owce, kozy oraz pozostałe grupy bydła. W formularzu podaje się informacje dotyczące m.in. żywienia zwierząt, badań i kontroli, stosowanych preparatów leczniczych itp.

Konieczność sporządzania i przesyłania informacji w zakresie łańcucha żywieniowego wynika z przepisów unijnych. Za niewykonanie tego obowiązku lub nieterminowe dostarczenie informacji hodowca ponosi odpowiedzialność

przed powiatowym organem Inspekcji Weterynaryjnej. Możliwe jest również odpowiedzialność karną z art. 77, pkt 3 oraz art. 85, ust. 1, pkt 1 i 2 Ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (DzU.2004.69.625, z późn. zm.).

Gospodarstwo dostarczające zwierzęta do uboju otrzyma od urzędowego lekarza weterynarii dokonującego badania przed- i poubojowego informację zwrotną o wynikach badania tylko w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub zmian poubojowych.

Przy dostarczeniu zwierząt do uboju bez informacji o łańcuchu pokarmowym, zakłady mięsne mają obowiązek poinformować o tym urzędowego lekarza weterynarii, który zdecyduje, czy zwierzęta mogą być poddane ubojowi.

Stanisław Piątkowski

EKONOMIKA

NOTOWANIA CENOWE

Ceny produktów rolnych w 2009 roku

	MIESIĄCE												ŚREDNIA
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Ceny targowiskowe podstawowych produktów rolnych, zł/dt													
pszenica	60	58	55	55	52	50	48	46	45	44	46	48	50,58
żyto	45	40	40	40	40	40	37	32	29	27	30	28	35,67
jęczmień	54	55	50	53	51	50	46	41	39	40	42	44	47,08
ziemniaki	80	90	100	101	101	105	82	77	80	64	66	72	84,83
Ceny żywca netto, zł/kg													
żywiec wieprzowy	4,10	4,20	4,60	4,70	4,60	4,80	4,90	4,70	4,40	3,80	3,77	3,44	4,33
żywiec wołowy	5,00	5,20	5,50	5,60	5,80	5,70	5,70	5,60	5,50	5,47	5,50	5,49	5,51
Ceny skupu zbóż netto, zł/dt													
pszenica konsumpc.	48	51	51	50	50	53	53	44	44	44	44	45	48,08
pszenica paszowa	44	48	48	49	48	50	49	41	41	41	43	43	45,42
żyto konsumpc.	36	38	38	36	36	36	33	27	26	25	25	25	31,75
pszenżyto paszowe	38	43	38	42	40	39	38	32	31	31	31	31	36,17
jęczmień paszowy	42	46	46	45	44	43	38	34	35	36	37	38	40,33

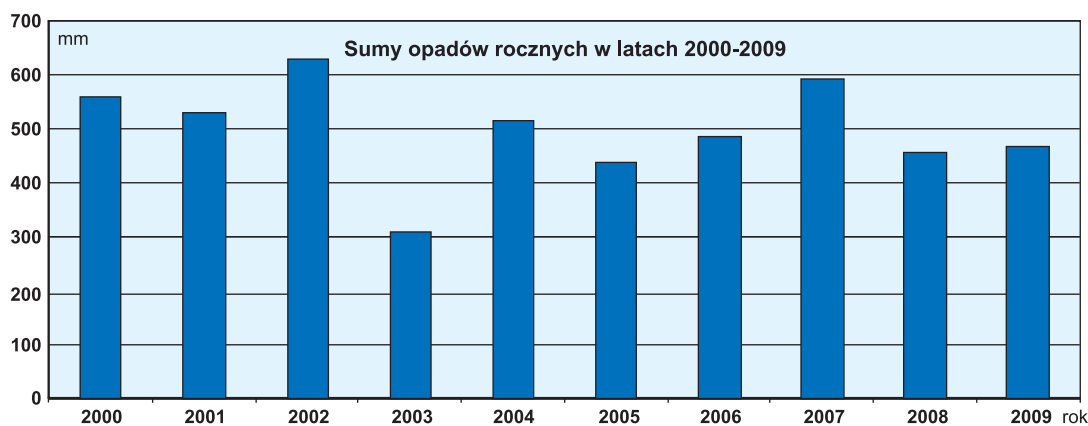
szczególne dane na stronie: www.ceny.kpodr.pl

Ceny nawozów mineralnych w 2009 roku

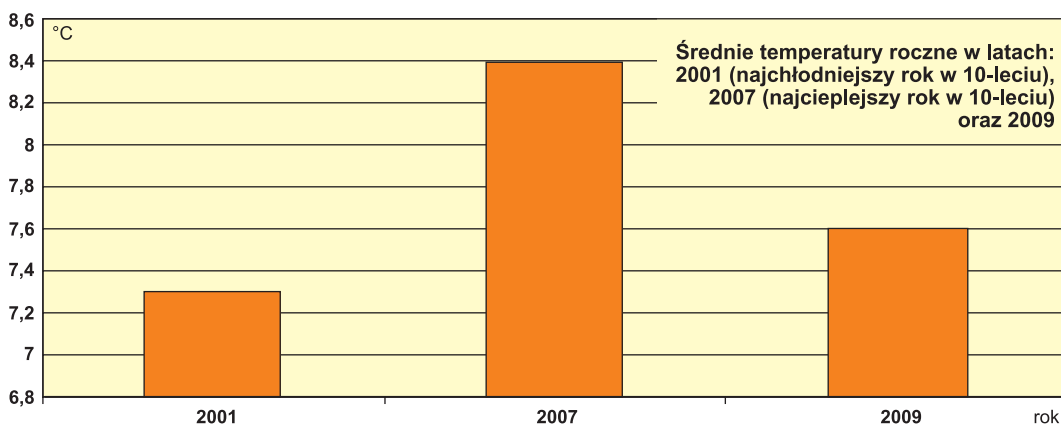
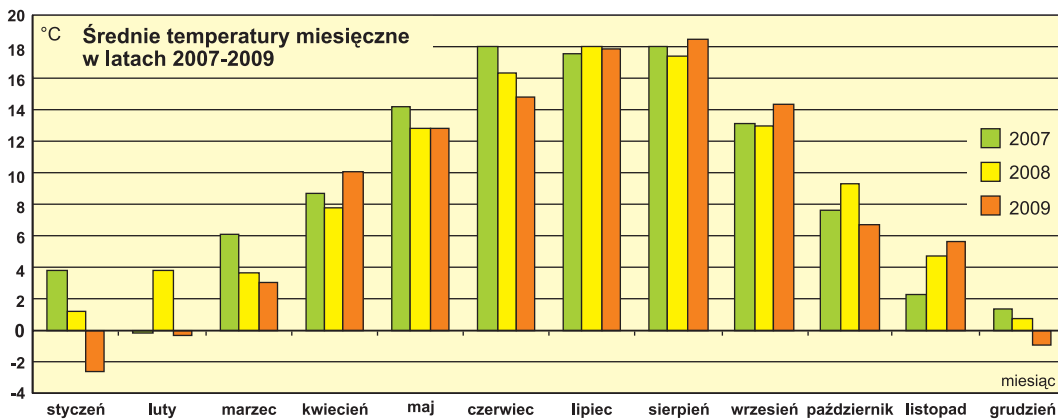
Ceny nawozów mineralnych netto, zł/dt									
	I	II	III	IV	V	VI	III kwartał	IV kwartał	ŚREDNIA
Polifoska 6	221,17	211,60	215,64	208,19	192,63	166,39	173,48	138,68	190,97
saletra amonowa	112,37	114,83	113,89	114,60	110,86	83,83	84,84	80,54	101,97
mocznik	131,76	136,13	140,31	141,17	137,79	122,89	109,75	100,03	127,48

opracowanie: *Marlena Małek*

OPADY

TEMPERATURY

Pomiary prowadzono w stacji meteorologicznej w Minikowie koło Nakła nad Noteci .

Czym możemy napalić w piecu?

Podczas zimy – zwłaszcza wówczas, gdy za oknem mróz i szybko ubywa opału z zasobnika – wiele osób zastanawia się, jak zmniejszyć koszty ogrzewania domu. Szczególnie pytanie to jest zasadne w gospodarstwie rolnym, gdzie biomasa wytwarzana na polu może uwolnić rolnika od konieczności zakupu drogiej energii ze źródeł konwencjonalnych. Dlatego zachcam do przeanalizowania podczas długich, zimowych wieczorów możliwości produkcji biomasy na cele energetyczne w swoim gospodarstwie.

Najbardziej podstawową biomasą, która znajduje się w każdym gospodarstwie rolnym i może być wykorzystywana jako biopaliwo, jest **słoma**. Jednak zanim zaczniemy ją spalać, musimy uzmysłowić sobie fakt, że to właśnie słoma jest prekursorem próchnicy, decydującej o życiu gleby. Przeciwnie na obszarze jednego hektara pozostaje około 5 ton słomy z zbóż ozimych, która zawiera około 4,8 ton substancji organicznej. Nasze gleby są ubogie w próchnicę, dlatego bardzo ważne jest racjonalne zagospodarowanie wyprodukowanej substancji organicznej, której wprowadza się do gleby zbyt mało do warstwy ornej pól. Dopiero nadwyżka słomy może być użyta w gospodarstwie do ogrzewania domu.

W energetyce znajduje zastosowanie słoma wszystkich gatunków zbóż oraz rzepaku. Za szczególnie cenne uchodzi słoma żytnia, pszenna, rzepakowa oraz słoma i osadki kukurydzy. Warto opalać słomę jako paliwo energetyczne zależnie również od stopnia jej suchości i wilgotności oraz od techniki przechowywania.

Stopień suchości wiadczy o tym, jak długo słoma była pozostawiona na polu oraz o opadach w trakcie tego okresu. Im większy stopień suchości, tym większe prawdopodobieństwo, że związki siarki i chloru zostały wymyte i nie będą przyczyną korozji urządzeń grzewczych. Podczas procesu wiązania kolor słomy zmienia się z złotego na szary. W związku z tym dla oceny jakości słomy stosowanej jest określenie „słoma złota” lub „słoma szara”. Warto opalać słomę szarą, suchej wynosi 16-18 MJ/kg, natomiast słomę złotej, wiejszej – maksymalnie 15 MJ/kg.

Zawartość wilgoci w słomie jest najważniejszym kryterium kwalifikującym ją jako paliwo. Wysoka wilgotność może spowodować

trudności w przechowywaniu oraz niewłaściwe funkcjonowanie instalacji grzewczej. Maksymalna dopuszczalna zawartość wody w słomie zależy od typu pieca i waha się w granicach od 18 do 22%.

Słomę najczęściej transportuje się do miejsca składowania natychmiast po belowaniu. Różne metody składowania mają wpływ na jakość i wilgotność słomy, różni się też kosztami. W naszych warunkach klimatycznych słomę można przechowywać w stodołach lub na wolnym powietrzu – w stogach i stertach. Składowanie małych balotów w stogach powoduje niewielki wzrost zawilgocenia wierzchnich warstw. Przykrycie stogu folią lub brezentem powinno zapewnić możliwość wykorzystania całej słomy na potrzeby grzewcze.

Mało docenianym źródłem biomasy jest **roślinność kłosa** nie wykorzystanych rolniczo. Spośród traw rodzimych, których nie zjadają zwierzęta, najlepiej plonuje trzcina pospolita (2-30 t/ha). Jeżeli przyjmiemy, że warto opalać 1 kg redniej jako ciepła węgla kamiennego wynosi 25 MJ, a 1 kg biomasy z traw 15 MJ, to nawet przy plonie 5 t/ha siana zaoszczędzamy 3 tony węgla.

Istnieje wiele typów kotłów do spalania słomy. Trzy podstawowe to:

- kotły wsadowe (używane do okresowego spalania całych bel słomy, stosowane najczęściej w gospodarstwach rolnych, szklarniach, małych i średnich przedsiębiorstwach oraz w niewielkich kotłowniach osiedlowych);
- kotły do spalania słomy rozdrobnionej (używane najczęściej obok kotłów wsadowych);
- kotły do „cygarowego” spalania całych bel słomy (nie są tak rozpowszechnione jak dwa poprzednie typy, ze względu na małą odporność na zawilgocenie).

Warto zwrócić uwagę na popiół pochodzący ze spalania słomy. Zawiera on dużą ilość tlenków wapnia oraz potasu i dlatego może być z powodzeniem wykorzystywany jako wartościowy rolny nawóz mineralny.

Maria Sikora

W następnych „Aktualnościach” podamy informacje na temat spalania ziarna na cele grzewcze oraz zakładania plantacji energetycznych na własne potrzeby.

Gospodarstwa agroturystyczne

Kujawsko-Pomorski O rodek Doradztwa Rolniczego w Minikowie, we współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu, podjęła działania zmierzające do utworzenia serwisu internetowego zawierającego bazy danych gospodarstw agroturystycznych województwa kujawsko-pomorskiego. Serwis utworzono w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich i sfinansowano ze środków Unii Europejskiej, z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Strona internetowa o adresie: www.agroturystyka.kujawsko-pomorskie.pl działa od połowy grudnia 2009 roku. W bazie znajdują się gospodarstwa, których właściciele wyrazili zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych. Serwis umożliwia właścicielom aktualizację danych (m.in. zmiany cennika, poszerzenie oferty turystycznej, wyszczególnienie nowych atrakcji, zamieszczenie aktualnych zdjęć, itp.). Istnieje również możliwość rejestracji nowych gospodarstw.

Wszystkich zainteresowanych promocją swojego gospodarstwa zapraszamy do współpracy. W przypadku pytań prosimy o kontakt:

- w sprawach merytorycznych
Hanna Nowakowska-Hapka
hanna.hapka@kpoдр.pl
tel. 52/ 386 72 44
- w sprawach informatycznych (technicznych): **Piotr Chojński**
piotr.choinski@kpoдр.pl
tel. 56/ 611 09 32

W razie potrzeby KPODR może zorganizować szkolenie dotyczące obsługi systemu Aktualizer, na którym opiera się działanie strony internetowej.

Wszelkiej pomocy udzielamy tylko dobrym klientom i ich pracownicy Działu Przedsiębiorczości, Agroturystyki i Rozwoju Obszarów Wiejskich KPODR w Minikowie.

Gospodarstwa ekologiczne

Rolnictwo ekologiczne to system gospodarowania, w którym do ochrony roślin aktywowane są procesy przyrodnicze poprzez wykorzystanie w produkcji rolniczej naturalnych nawozów oraz metod biologicznych i mechanicznych. Wykluczone natomiast jest stosowanie syntetycznych nawozów chemicznych, rodaków ochrony roślin, regulatorów wzrostu, dodatków paszowych i organizmów genetycznie modyfikowanych.

Gospodarstwa ekologiczne prowadzą produkcję przyjazną dla środowiska, przyczyniając się do zachowania bioróżnorodności, a wytworzona żywność ma wysoki jakość.

Podstawowymi aktami prawnymi, które obowiązują w rolnictwie ekologicznym są:

- Ustawa z dnia 25 czerwca 2009 roku o rolnictwie ekologicznym (DzU Nr 116, poz. 975);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 roku w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.

W ramach działań zmierzających do zwiększenia poziomu informacji o producentach ekologicznych, przygotowana została przez nasz O rodek baza gospodarstw ekologicznych z obszaru województwa kujawsko-pomorskiego.

Baza dostępna jest dla wszystkich zainteresowanych pod adresem:

www.kpoдр.pl/rol_eko/

W bazie przedstawiono charakterystykę gospodarstw, wraz z ofertą produktów wytwarzanych na sprzedaż. Dzięki tym informacjom z pewnością wzrośnie świadomość ekologiczna. To zachęci rolników do wytwarzania surowców, przetwórców do ich przetwarzania, a konsumentów – do nabywania żywności ekologicznej.

Małgorzata Grabczyńska

Obie bazy danych dostępne są również bezpośrednio na stronie www.kpoдр.pl.

Województwo
Kujawsko-Pomorskie

Kujawsko-Pomorski
O rodek Doradztwa
Rolniczego

Krajowa Sieć
Obszarów Wiejskich

Program Rozwoju
Obszarów Wiejskich

KPODR ZAPRASZA

Najbliższe szkolenia

DATA	MIEJSCE	TEMAT
18 stycznia godz. 10.00	Dom Kultury Górzno	Stosowanie środków ochrony roślin przy użyciu opryskiwaczy
18 stycznia godz. 10.00	Urząd Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą	Minimalne wymagania wzajemnej zgodności dla gospodarstw rolnych
20 stycznia godz. 9.30	Urząd Gminy Gruta	Technologia efektywnych mikroorganizmów
20 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Tłuchowo	Nowe odmiany zbóż
20 stycznia godz. 10.00	Urząd Miasta i Gminy Skępe	Zmiany w PROW na lata 2010-2013
20 stycznia godz. 10.00	WDK Jeżewo	Dobrostan a choroby zwierząt
20 stycznia godz. 13.00	Remiza OSP Dusocin gm. Grudziądz	Technologia efektywnych mikroorganizmów
20 stycznia godz. 16.00	Sala NOT Grudziądz	Technologia efektywnych mikroorganizmów
21 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Wielgie	Zasada wzajemnej zgodności (cross-compliance)
21 stycznia godz. 10.00	Gminny Ośrodek Kultury w Osiu	Możliwości pozyskiwania dodatkowych funduszy – program rolnośrodowiskowy
25 stycznia godz. 10.00	MGOK w Jabłonowie Pomorskim	Cross-compliance – minimalne wymagania wzajemnej zgodności w powiązaniu z płatnościami obszarowymi
25 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Gruta	Dobrostan a choroby zwierząt (bydło, trzoda)
26 stycznia godz. 9.00	Remiza OSP Piotrków Kujawski	Stosowanie środków ochrony roślin sprzętem naziemnym
27 stycznia godz. 10.00	PPHU Agromlecz Lipno	Przyczyny jałowości krów. Omówienie buhajów do krzyżowań towarowych na podstawie aktualnej wyceny
27 stycznia godz. 10.00	Urząd Miasta Radziejów sala konferencyjna	Zmiany w PROW 2007-2013
27 stycznia godz. 10.00	WDK Jeżewo	Uprawa strączkowych jako element zmianowania kształtujący żyzność gleby
28 stycznia godz. 9.00	Świetlica Internatu ZSR w Przemystce	Stosowanie środków ochrony roślin sprzętem naziemnym
28 stycznia godz. 10.00	MGOK w Jabłonowie Pomorskim	Zasady tworzenia i funkcjonowania grup producentów rolnych
28 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Świecie nad Osą	Jak produkować tanio żywiec wieprzowy
28 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Wielgie	PROW 2007-2013. Zasady pozyskiwania funduszy unijnych
28 stycznia godz. 10.00	OSP Chalin	Rękodzieło ludowe możliwością dodatkowego źródła dochodu poza gospodarstwem rolnym
28 stycznia godz. 10.00	Świetlica Wiejska w Świekatowie	Uprawa strączkowych jako element zmianowania kształtujący żyzność gleby
28 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Nowe sala posiedzeń	Modernizacja gospodarstw rolnych
29 stycznia godz. 10.00	Urząd Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą	Zmiany w PROW na lata 2010-2013
29 stycznia godz. 10.00	Urząd Gminy Bytoń sala konferencyjna	Wyroby azbestowe i ich usuwanie
29 stycznia godz. 10.00	Świetlica Gminna w Drzycimiu	Aktualizacja zadań Osi I i III Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013